

РЕШЕНИЕ

№ 706

гр. Бургас, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **К* АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА** като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно наказателно дело № 20232120201404 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на Р. Н. М. с ЕГН: ***** (уточнение на л. 33), чрез пълномощници – адв. А. Г. – САК, адв. С. И. – САК и адв. В. Т. – САК, с посочен съдебен адрес: *, срещу Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) **Серия К № 5309879** на ОДМВР-гр.Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП на жалбоподателката е наложено наказание „Глоба“ в размер на 400 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакувания ЕФ като неправилен и незаконосъобразен. Посочва се, че не са спазени сроковете за реализиране на отговорността на жалбоподателката по чл. 34 ЗАНН, както и че в ЕФ неправилно е била изчислена скоростта на автомобила, което пък е довело до неправилно приложение на санкционната норма. Застъпва се, че ЕФ не е бил придружен със снимка на заснетия автомобил, както и че липсват доказателства техническото средство да е било техническо изправно и калибрирано.

В откритото съдебно заседание, в което приключи разглеждането на делото, жалбоподателката не се явява и не се представлява. В писмено становище от пълномощниците жалбата се поддържа по изложените в нея доводи, които се допълват и развиват. Акцентира се, че не се установява нарушението да касае процесния автомобил, както и че приложения протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. не отговаря на изискванията на закона. Иска се отмяна на ЕФ изцяло.

Административнонаказващият орган – ОДМВР-гр. Бургас, надлежно призован, не

изпраща представител. В съпроводително писмо, с което жалбата е изпратена в съда, се съдържат доводи за правилност и законосъобразност на издадения ЕФ, поради което и се иска неговото потвърждаване изцяло.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН вр. с чл. 189, ал. 8 ЗДвП (видно от приложената разписка на л. 26, фишът е връчен на 15.03.2023 г., а жалбата срещу него е депозирана по електронен път на 27.03.2023 г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че е **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 24.09.2021 г. в 08:31 часа в гр. Бургас, ул. „Крайезерна“ № 79, до ф-ма „Аско“ ЕООД с поска на движение от бнзиностанция „Ромпетрол“ към ПВ (пътен възел) „Запад“ автоматизирано техническо средство (АТС) – мобилна система за контрол над скоростта – ARH CAM S1 с № 11743d1, засякло и заснело, движещ със скорост от 85 км/ч. автомобил - „Пежо ” с рег. № *. Мястото на контролирания пътен участък попадало в урбанизираната територия на гр. Бургас и за него важало общото ограничение на скоростта до 50 км/ч.. Въпросното нарушение било записано на файл с наименование „снимка 11743D1/0198636“. По-късно записите от системата за контрол на скоростта били прегледани от служители на сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР Бургас, които от записания файл, установили, че заснетият автомобил „Пежо ” с рег. № * е собственост на „*“ ЕАД – клон Бургас, но още при регистрацията на автомобила като ползвател е вписано дружеството „*“ ЕООД с представляващ – жалбоподателката М., както и че скоростта следва да се счита на 82 км/час (след приспаднатия толеранс от 3 км/ч. в полза на водача).

Бил издаден Електронен фиш за налагане на глоба **Серия К № 5309879** на ОДМВР-гр. Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП на законния представител на юридическото лице - ползвател на автомобила било наложено наказание „Глоба“ в размер на 400 лева.

Техническото средство към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано, видно от приложения по делото Протокол за проверка (л. 12) и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване (л. 13).

По делото е приложен протокол по реда на чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. (л. 41), придружен със снимка на разположеното на пътя техническо средство (л. 41 гръб).

По делото липсват данни жалбоподателката да е представила писмена декларация по чл. 189, ал. 5, изр. 2-ро от ЗДвП за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението. Липсват и твърдения в тази насока.

Липсват данни и за представено писмено възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по

делото материали по АНП. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка.

Съдът не възприема възражението, че не е доказана техническата годност на използваното средство. Тъкмо напротив - на л. 12 е приложен надлежен протокол за проверка, извършена от Българския институт по метрология и подписан от Началник на отдел ИСИС, който официален документ е напълно достатъчен, за да докаже годността на използваното средство. Съгласно чл. 38 от Закона за измерванията – упълномощаване се изисква само когато проверката се извършва от лица, различни от Института, поради което и в случая не е нужно да се прилага заповед за упълномощаване от когото и да е.

Следва да се посочи и че към преписката е приложена надлежна снимка на автомобила, заснет от АТС, поради което и съдът не възприема доводите, че при връчване на ЕФ снимка не е била представена. Дори това да е така – снимката е налична в материалите по преписката и страните са могли да се запознаят с нея и да направят съответните възражения пред съда, поради което и правото на защита на жалбоподателката не е накърнено.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки направените възражения съдът прие следното.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП - при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание „Лишаване от право да се управлява моторно превозно средство“ или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В конкретния случай правилно е бил издаден ЕФ, който съдържа всички необходими реквизити.

Настъпилата законодателна промяна в чл. 189 ЗДвП (обн., ДВ, бр.19 от 13.03.2015 г.) и приетата Наредба № 81213-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн., ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г.) (Наредбата), които изцяло са съобразени с основните положения на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълкувателно дело № 1 от 2013 г. на ОС на колегиите на ВАС, налагат извод, че използването на мобилната техническа система е допустимо, като законът и Наредбата изрично сочат на неучастието на контролния орган в нейното функциониране и възможността за такова нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, да се издава електронен фиш. В § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието „автоматизирани технически средства и системи“. Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани,

одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) **мобилни** – прикрепени към превозно средство или **временно разположени на участък от пътя**, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В конкретния случай - видно от приложеното удостоверение (л. 13) – мобилната система за видео-контрол на нарушенията на правилата за движение „ARN CAM S1” с № 11743D1 е автоматизирано техническо средство по смисъла на закона, като цялостната обработка и формиране на доказателствения видеоматериал се извършва от специализирана програма, а операторът в патрулния автомобил има възможност единствено за визуален преглед на качеството на заснетия видеоматериал.

Както вече беше посочено - след измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр.19 от 13.03.2015 г.) и издаването на Наредба № 8121з-532, издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за допуснати нарушения на чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, функциониращи автоматично. Присъствието или отсъствието на контролен орган (оператор на системата) в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. Доколкото за нарушението по чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки – то правилно в случая е бил издаден електронен фиш, а не наказателно постановление. В този смисъл е и практика на касационната инстанция – например **Решение № 613/10.04.2017г. по к.н.а.х.д. № 110/2017г. на АдмС-Бургас.**

На следващо място следва да се посочи, че легална дефиниция на понятието „електронен фиш” се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, която дефиниция е възпроизведена и в § 6, т.63 от ДР на ЗДвП и съгласно които ЕФ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Видно от приложения на л. 9 фиш - той е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл. 189, ал. 4, изр. 2-ро от ЗДвП задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на електронния фиш на това основание. Посочено е, че ЕФ е издаден от ОД на МВР Бургас, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона – териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението. В ЕФ точно е посочено мястото на извършване на нарушението – „гр. Бургас,

ул. „Крайезерна“ № 79, до ф-ма „Аско“ ЕООД с поска на движение от бензиностанция „Ромпетрол“ към ПВ „Запад“ (на приложената снимка мястото е фиксирано и посредством географските му координати, поради което и трудно би могло да се мисли за по-прецизно посочване на мястото на нарушението), отразено е обстоятелството, че този участък е попадал в границите на населеното място, поради което и е важало общото ограничение за движение до 50 км/ч., както и точната измерена от АТС скорост. Посочена е също така и разликата между засечената и разрешената скорост – 32 км/час, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 км/ч., който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта.

Във връзка с възраженията на жалбоподателката следва да се посочи, че видно от приложената снимка (л. 10) измерената от АТС скорост е **85 км/ч.**, поради което и посочената в ЕФ скорост от **82 км/ч.** е след приспаднатия толеранс, поради което и няма как от нея още веднъж да се направи приспадане.

Следва да се има предвид, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. В тази връзка, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, **реквизити** и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, **реквизити** и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. От гледна точка на адресатите - електронният фиш е акт със санкционно значение, поради което, като вид държавна принуда, чрез него се възлагат неблагоприятни последици на адресата от имуществен характер. Именно с оглед на тази своя характеристика, при издаването на електронния фиш намира проява общия принцип, че административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширително тълкуване или чрез тълкуване по аналогия (чл. 46, ал. 3 от ЗНА). Приложимостта на ЗАНН е посочена единствено при обжалването на електронните фишове – аргумент от чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. Действително в процесния електронен фиш е посочена само териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението и не са посочени конкретен издател, негов подпис и дата на издаване, но такива реквизити не са предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, поради което това не може да бъде прието за пропуск, тъй като в случая нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП се явява специална по отношение на общото изискване на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за съдържанието на наказателното постановление. В този смисъл е константната практика на касационната инстанция например - **Решение № 646 от 6.04.2015 г. на АдмС - Бургас по к.н.а.х.д. № 253/2015 г.** и **Решение № 539 от 19.03.2015 г. на АдмС - Бургас по к.н.а.х.д. № 150/2015 г.**

Не случайно законодателят при определяне на реквизитите на електронния фиш в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП не е посочил като изискване той да съдържа име, длъжност и подпис на издателя си (или на лицето, което в последствие връчва фиша) и това е така, защото електронният фиш е акт, който се издава в резултат на заснемане със система за технически

контрол, а не акт на административнонаказващ орган, каквото е наказателното постановление. Ето защо за разлика от общия процес регламентиран в ЗАНН, в хипотезата с издаване на електронния фиш, не са предвидени два етапа, каквито съдържа общия процес по ЗАНН – обвинение чрез предявяване и връчване на АУАН и налагане на наказание чрез издаване и връчване на наказателно постановление (**Решение № 1227/08.07.2015 г. по к.н.а.х.д. № 943/2015 г. на АдмС-Бургас**). Законодателят в разпоредбата на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП е препратил към ЗАНН само процедурата по оспорване на електронния фиш, а в ал. 14 от същия член, е препратил към общия закон само за неуредените случаи. Това означава, че особената процедура, уредена в ЗДвП, се прилага такава, каквато е и така както е уредена в специалния закон и само за неуредените случаи, както и само в частта на оспорване пред съда на електронния фиш се прилага общия закон – ЗАНН. За това, след като в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП са регламентирани реквизитите на електронния фиш, това изброяване следва да се възприема като изчерпателно, т.е. достатъчно е електронния фиш да съдържа тези реквизити и да е издаден според образца утвърден със Заповед № Из-305/04.02.2011 г. на Министъра на вътрешните работи. В случая процесният електронен фиш е именно такъв. След като в образца за електронен фиш и в изчерпателно изброените му в закона реквизити не се съдържа дата на издаване на електронния фиш, име на длъжностно лице, подпис и пр. - то такъв реквизит не е задължително да притежава и фишът.

Действително съдът констатира, че в ЕФ не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде обжалван. Това обаче в никакъв случай не може да се счита за съществено процесуално нарушение, доколкото очевидно и без това указание жалбоподателката е успяла в срок да упражни правото си на жалба, поради което и този пропуск не се е отразил на възможността ѝ да потърси съдебна защита на правата си.

Във връзка с възраженията на жалбоподателката за изтекли давностни срокове по чл. 34 ЗАНН следва да се има предвид, че по силата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН - не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая разпоредбата чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление, нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо сроковете по чл. 34 от ЗАНН в конкретната хипотеза са неприложими. Те регламентират сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законовата препратка на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете,

издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма. В тази връзка и сроковете по чл. 34 от ЗАНН не намират приложение в производствата по издаване на ел. фиш и не следва да се прилагат по аналогия при липса на изрична разпоредба. Приложима е обаче абсолютната давност, регламентирана в чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, която в случая не е изтекла, тъй като от установяване на нарушението, извършено на 01.04.2021 г., до настоящия момент не са изминали четири години и шест месеца /**Решение № 23/07.01.2022 г. по к.н.а.х.д. № 2637/2021 на АдмС-Бургас**/.

Представен е и задължителния в случаите на ползване на мобилна АТСС, протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредбата, посредством които се установява мястото на извършване на контрола, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта и др. По мнение на съда процесуалният документ е изготвен съобразно изискванията и е придружен със снимка на разположеното на пътя техническо средство, поради което и е годен да изпълни функциите си. Вярно е, че в него не е посочен номер на първо и последно статично изображение, но това не е порок, който да влече след себе си отмяна на ЕФ или пък да внесе сериозни съмнения в правилността на използване на техническото средство.

Мястото за контрол не е било обозначено с пътен знак „Е24”, но това е така, доколкото с ДВ, бр. 6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018 г. е била отменена нормата на чл. 7 от Наредба 8121з-532/12.05.2015 г., предписваща такова задължение на контролните органи, поради което и към датата на нарушението – 24.09.2021 г. за тях не е съществувало задължение за поставяне на пътен знак „Е24” в контролирания участък или за оповестяване на мястото на контрол по друг начин. Поради това доводите на жалбоподателката в обратна посока не се споделят от съда.

Правилно е определен и субектът на административнонаказателната отговорност в лицето на жалбоподателката М..

Няма спор, че автомобилът е собственост на „*“ ЕАД – клон Бургас, което се доказва от справката за собственост (л. 11). Няма спор обаче и че като ползвател на автомобила при регистрацията му на основание чл. 4, ал. 3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 година за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, е посочено дружеството „*“ ЕООД с представител - жалбоподателката М..

Следва да се има предвид също така, че разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП изрично предвижда възможност ЕФ да бъде съставен и на лицето, на което е предоставено ползването на МПС, т. е. „ползвателя“. Това е направено в случая, тъй като ползвателят е бил известен на съответната териториална структура на МВР. Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, т. е. ползвателят, отговаря за извършеното с него нарушение, и се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство /чл. 188, ал. 1

от ЗДвП/. **В случая ползвателят е изрично посочен от собственика още при регистрацията на МПС.** В ал. 2 думата "собственик" е употребена в широк смисъл, като при тълкуването на разпоредбата следва да се има предвид връзката с разпоредбата на ал. 1 от същата законова норма, изрично сочеща и ползвателя като административнонаказателно отговорно лице, наред със собственика. В тази връзка практиката на съдилищата от цялата страна е категорична, че в случаите когато при регистрацията на автомобила изрично е посочен и неговият ползвател, то напълно законосъобразно е да се ангажира отговорността именно на ползвателя (между друго това е масовата хипотеза, когато автомобилът е собственост на лизингодател, а реално се ползва от лизингополучателя) - Решение № 8 от 11.01.2019 г. на АдмС - Ловеч по к. а. н. д. № 289/2018 г.; Решение № 446 от 2.03.2021 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 3338/2020 г.; Решение № 1899 от 22.03.2018 г. на АдмС - София по адм. д. № 885/2018 г.; Решение № 147 от 10.05.2017 г. на АдмС - Велико Търново по к. а. н. д. № 10119/2017 г.; Решение № 102 от 27.02.2018 г. на АдмС - Пазарджик по к. а. н. д. № 1010/2017 г. и много други.

Както изрично посочва касационната инстанция: *„Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В конкретния случай собственикът е сторил това предварително като е заявил и това е надлежно вписано в регистрите на Пътната полиция, кой е ползвател на процесното МПС, т.е. на кого го е предоставил собственикът... .. което прави безпредметно заявяване от страна на санкциониращия орган пред собственика възможността да декларира, на кого е предал автомобила, тъй като това вече е сторено“* - **Решение № 129 от 07.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 40/2022 г. на XIX състав на Административен съд - Бургас .**

С оглед всичко посочено по-горе съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност именно на жалбоподателката. Тъй като, както се посочи по-горе, в срока по чл. 189, ал. 5, изр. 2-ро от ЗДвП не е заявена декларация за друго лице, то правилно именно законният представител на юридическото лице - ползвател, следва да бъде адресат на административното наказание. Ако не М., а друго лице е ползвало автомобила него ден, то е следвало жалбоподателката да подаде съответната декларация в Сектор „ПП“. Само по този начин би могла да отпадне отговорността ѝ. В случая това не е сторено, поради което и съдът счита, че съвсем правилно именно тя е била санкционирана.

От субективна страна, съдът приема, че се касае за виновно извършено нарушение, тъй като не е спорно в процеса, че жалбоподателката е правоспособен водач на МПС и като такава е бил запозната към датата на деянието със своите задължения при управление на МПС, в това число и задълженият ѝ по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, да избира определена скорост и спазва ограниченията за скорост при управление на ППС, които задължения обаче в настоящия случай съзнателно не е спазвала.

В заключение съдът следва да посочи и че правната квалификация, дадена в ЕФ напълно съответства на установените факти и не са допуснати пороци в тази насока.

Наложено на жалбоподателката наказание е съгласно предвиденото в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП – „Глоба” в размер на 400 лева, който размер е точно определен в закона и не може да се обсъжда въпроса за намаляването ѝ, както и въпроса дали случая може да се приеме за маловажен. Управлението на пътно превозно средство е дейност с повишен риск и една от най-честите причини за настъпването на ПТП е именно движението с несъобразена или превишена скорост, поради което и извършеното се явява деяние със завишена обществена опасност.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателката, като наложеното ѝ наказание е правилно и законосъобразно индивидуализирано, поради което и атакуваният ЕФ следва да се потвърди изцяло.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН (ДВ, бр. 94 от 2019 г.), съгласно която - в производството по обжалване на НП/ЕФ въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към чл. 143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл. 77 и чл. 81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разноските ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, с оглед на изхода на правния спор, разноси принципно се дължат в полза на АНО, който обаче не е поискал присъждането им, поради което и съдът не може служебно да се произнесе по въпроса.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) Серия К № 5309879 на ОДМВР-гр.Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП на Р. Н. М. с ЕГН: ***** е наложено наказание „Глоба“ в размер на 400 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____